

Winst is de motor van de door onderlinge concurrentie opgejaagde politiek-economische samenleving. Eenvoudige wiskundige logica zegt dat waar winst is, ook verlies is. Dit is politiek-economisch echter een zwaar onderschat gegeven. Een samenleving die zich baseert op de politiek-economische fundamenteën van boekhoudkundige winst door onderlinge concurrentie verdeelt zich in boekhoudkundige *winnaars* en *verliezers*. Dit is het grote politiek-economische *verdeel- en heersspel* waar we ons als samenleving aan hebben onderworpen. Als je wint, heb je een voorsprong op de ander, waardoor politiek-economische dominantie mogelijk wordt. En dit is nu precies de zwakste schakel van onze democratie en samenleving; onderlinge concurrentie als basisbeginsel voor een economische samenleving is vragen om (politiek-economische) problemen. Probeer de woorden *samenleving* en *concurrentie* maar eens met elkaar te rijmen. Je zult zien dat dat onmogelijk is. Toch hebben we er als meerderheid van de mensheid al dan niet bewust voor gekozen. Het resultaat is een politiek-economische strijd om te overleven. De afwezige overheid komt met een Babylonische spraakverwarring van wetten en regels als antwoord op de boekhoudkundige winst van het bedrijfsleven. Resultaat: bureaucratie versus bureaucratie. Dit getuigt van grote inefficiëntie van zowel de overheid als het bedrijfsleven, waardoor we als samenleving voortdurend achter de feiten aanhobbelen. We schuiven hierdoor de alsmaar groter wordende problemen als een bulldozer voor ons uit. Dit is een ongelofelijke energieverpilling waar de samenleving vroeg of laat aan zal bezwijken – tenzij we onze eigen verantwoordelijkheid aanvaarden.

Wat is de bron van deze bestuurlijke en bedrijfsmatige machteloosheid? Het antwoord op deze vraag is verrassend eenvoudig. We zijn namelijk gaan geloven in de *papieren* werkelijkheid van de boekhoudkundige winst. We hebben een eeuwige honger naar papieren winst en ruimen geen tijd in om de eventuele gevolgen het hoofd te bieden. Tijd is tenslotte geld (winst). Maatschappelijke uitdagingen hebben meestal de vervelende eigenschap dat ze boekhoudkundige kostenposten zijn. Kosten zijn slecht voor de rekenkundige winst en dienen dus kritisch bekeken en het liefst vermeden worden. In feite schuiven we vele maatschappelijke kosten onder het vloerkleed, waar ze vroeg of laat in welke vorm dan ook weer onder vandaan komen. De reactie van de politiek bestaat uit nog meer wetten en regels op het altijd geduldige papier. We dienen onszelf kritisch en met humor af te vragen of dit managementtechnisch en economisch wel zo efficiënt is.